

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1932 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion med förslag till lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 8, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Spångberg m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte besluta antaga följande förslag till

Lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter.

1 §.

För varje landstingsområde samt för varje stad, som icke deltagar i landsting, skall genom landstingets eller stadsfullmäktiges försorg upprättas en arbetsförmedlingsanstalt. Under de villkor, Konungen bestämmer, må för landstingsområde och stad, som nu nämnts, kunna upprättas gemensam anstalt.

Arbetsförmedlingsanstalt har till uppgift att bedriva förmedling av arbetsanställning samt att, i enlighet med vad därom särskilt är stadgat, medverka vid arbetslöshetsförsäkringens handhavande.

Anstalt skall för sin verksamhet hava huvudkontor samt erforderligt antal på lämpliga platser förlagda avdelningskontor eller ombud.

2 §.

Över arbetsförmedlingsanstalts verksamhet har socialstyrelsen att utöva tillsyn.

3 §.

Arbetsförmedlingsanstalt skall stå under ledning av en styrelse, bestående av, förutom ordförande jämte suppleant för honom, minst fyra ledamöter jämte suppleanter.

Styrelsens ordförande jämte suppleant för honom skola för en tid av fyra år i sänder utses av Konungen.

Övriga ledamöter i styrelsen jämte suppleanter för dem utses för en tid av fyra år i sänder av landstinget eller stadsfullmäktige. Därvid bör iakttagas:

att minst halva antalet av de sålunda utsedda kommer att företräda fackför-
eningsrörelsen; samt

att olika verksamhetsgrenar i görligaste mån bliva företrädade.

4 §.

Ledamot eller suppleant i styrelse för arbetsförmedlingsanstalt må endast den vara, som äger att å kommunalstämma eller allmän rådstuga deltaga i överläggningar och beslut.

Ej må någon annan kunna avsäga sig uppdrag, som nu nämnts, än ämbets- eller tjänsteman, vilken av sin befattning är hindrad att fullgöra uppdraget, eller den, vilken under de fyra sistförflutna åren tjänstgjort som ledamot, eller den, vilken eljest uppgiver förhinder, som godkännes, i fråga om ordförande av Konungen och i fråga om annan ledamot av vederbörande valkorporation.

Ändå att tid, för vilken styrelseledamot eller suppleant blivit vald, ej gått till ända, må han skiljas från uppdraget genom beslut av den, som utsett honom. Avgår någon före utgången av den tid, uppdraget omfattar, utses i hans ställe ny ledamot eller suppleant för den återstående tiden.

5 §.

Reglemente för arbetsförmedlingsanstalt utfärdas av landstinget eller, i fråga om stad, som icke deltagar i landsting, av stadsfullmäktige och skall för att bli va gällande godkännas av socialstyrelsen. Ändring i reglementet skall jämväl godkännas av socialstyrelsen.

Arbetsförmedlingsanstalts reglemente skall angiva:

- 1) anstaltens benämning;
- 2) den ort, där styrelsen skall hava sitt säte;
- 3) styrelseledamöternas antal och grunderna för styrelsens beslutförhet;
- 4) tid för styrelsens sammanträden;
- 5) det sätt, på vilket kallelse till styrelsesammanträde skall ske och andra meddelanden bringas till styrelseledamöternas kännedom, ävensom den tid före sammanträde, då föreskrivna kallelseåtgärder senast skola vara vidtagna;
- 6) huru protokoll vid styrelsesammanträde skall föras;
- 7) huru medel, som icke äro erforderliga för löpande utgifter, skola göras fruktbärande och säkerhetshandlingar förvaras;
- 8) huru revision av styrelsens förvaltning skall ske; samt
- 9) huru den för anstaltens verksamhet erforderliga personalen skall antagas och entledigas.

6 §.

Verksamheten vid arbetsförmedlingsanstalts huvudkontor skall ledas av en föreståndare, som utses av socialstyrelsen. Föreståndares avlöningsförmåner skola fastställas av socialstyrelsen.

Då befattning såsom föreståndare skall tillsättas, åligger det anstaltens styrelse att göra anmälan därom till socialstyrelsen, som har att kungöra befattningen ledig med tillkännagivande av den tid, inom vilken befattningen senast skall sökas, samt de med densamma förenade avlöningsförmåner.

Sedan ansökningshandlingarna inkommit, skola dessa översändas till anstaltens styrelse, som äger att avgiva yttrande i ärendet.

Befattningen tillsättes tills vidare.

7 §.

Anstalts verksamhet för förmedling av arbetsanställning skall avse alla slag av arbetare samt ske kostnadsfritt. Har anstalt efter anmodan genom annonsering eller annorledes vidtagit särskild åtgärd, må dock kostnaden härför uttagas av den, som begärt åtgärdens vidtagande.

Vid arbetsförmedling skall tillses, att arbetsgivaren erhåller bästa möjliga arbetskraft och arbetaren det arbete, för vilket han bäst lämpar sig.

Arbetsförmedling äger icke rum till sådan arbetsplats, å vilken arbetskonflikt pågår.

De olika anstalterna skola i sin förmedlingsverksamhet, på sätt Konungen bestämmer, samverka med varandra.

8 §.

I fråga om arbetsförmedlingsanstalts befattning med arbetslöshetsförsäkrings handhavande gälle vad i lagen om arbetslöshetsförsäkring och med stöd av denna utfärdade författningar, instruktioner och anvisningar är eller kan bliva föreskrivet.

9 §.

Arbetsförmedlingsanstalt äger att för sina utgifter, i den mån de kunna anses hava varit av behovet påkallade, åtnjuta ersättning av statsmedel med tre fjärdedelar av utgivna beloppet.

Har arbetsförmedlingsanstalt bekostat resa, som arbetssökande företagit för tillträdande av honom å annan ort inom riket anvisad anställning, må dock anstalten för sådan utgift åtnjuta ersättning, enligt första stycket allenast under villkor:

- a) att vid resans anträdande överenskommelse om anställningen var träffad eller med skäl kunde förväntas komma till stånd;
- b) att resan företagits å plats med lägsta biljettpris;
- c) att kontanta medel icke, med mindre särskilt förhållande påkallat det, för ändamålet tilldelats den arbetssökande, utan biljett tillhandahållits honom genom anstaltens försorg; samt
- d) att resekostnaden icke understigit en krona.

Framgår i något fall av omständigheterna, att anstalten skäligen kunnat erhålla ersättning för resekostnaden av arbetsgivaren eller arbetaren men försummat det, bör ersättning av statsmedel icke utgivas.

10 §.

Statsbidrag, som avses i 9 §, utbetalas av socialstyrelsen på tid och sätt, som av Konungen bestämmes.

11 §.

Socialstyrelsen har att vaka över att arbetsförmedlingsanstalterna ställa sig till efterrättelse vad i lag och för anstalterna gällande reglementen finnes föreskrivet med avseende å deras verksamhet samt att denna i övrigt utövas på ett lämpligt sätt. På socialstyrelsen ankommer att fastställa formulär och blanketter, som erfordras för anstalternas verksamhet, ävensom att meddela föreskrifter angående förändret av anstalternas räkenskaper.

Arbetsförmedlingsanstalt åligger att för den, som av socialstyrelsen bemyndigats granska anstaltens förvaltning, hålla räkenskaper och andra handlingar tillgängliga samt att till socialstyrelsen insända de handlingar och uppgifter rörande verksamheten, som av nämnda myndighet äskas.

12 §.

Asidosätter arbetsförmedlingsanstalt i lag eller i anstaltens reglemente meddelad bestämmelse angående dess verksamhet eller giver denna eljest anledning till anmärkning, har socialstyrelsen att hos anstaltens styrelse påkalla rättelse. Vidtages ej sådan, har socialstyrelsen, där den ej finner anledning att i frågan först vända sig till vederbörande landsting eller stadsfullmäktige, att, med innehållande helt eller delvis av statsbidrag, som eljest skolat komma anstalten

till godo, hos Kungl. Maj:t anhålla om förklaring, att anstaltens rätt till statsbidrag skall för viss tid eller tills vidare anses helt eller delvis förverkad.

Riksdagen
1931.

I en vid fjolårets riksdag inom andra kammaren väckt motion, nr 297, hemställde herr Dahln m. fl., att riksdagen måtte besluta antaga ett i motionen intaget förslag till lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter, likalydande med det i förevarande motion framställda.

Andra lagutskottet yttrade i sitt över motionen avgivna utlåtande, nr 33, att det förslag till lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter, som framlagts i motionen, vore föranlett av ett av samma motionärer väckt förslag om genomförande av en lag om arbetslöshetsförsäkring. I sitt samma dag avgivna utlåtande nr 32 hade utskottet funnit sig icke kunna förorda bifall till sistnämnda förslag. Med hänsyn därtill hemställde utskottet, att motionen icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Reservation anmälades av sex av utskottets ledamöter, herr Sigfrid Hansson m. fl., vilka under hänvisning till den reservation, som av dem avgivits till andra lagutskottets utlåtande nr 32 i anledning av väckta motioner om införande av obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, förklarade sig vilja framhålla, att frågan om den offentliga arbetsförmedlingens utbyggnad och lagliga reglering syntes böra bli föremål för prövning i samband med förslags framläggande om arbetslöshetsförsäkring vid 1932 års riksdag.

Utskottets hemställan bifölls av riksdagen.

Utskottet.

Liksom fallet var vid fjolårets riksdag är också det nu framlagda förslaget till lag om offentliga arbetsförmedlingsanstalter föranlett av ett av samma motionärer väckt förslag om genomförande av en lag om arbetslöshetsförsäkring. Som utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 9 funnit sig icke kunna förorda bifall till sistnämnda förslag, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 februari 1932.

På andra lagutskottets vägnar:

HJALMAR VON SYDOW.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar von Sydow, von Geijer, Österström*, Frändén, Norman, Larsson i Brålanda, Olof Carlsson och Forslund;

från andra kammaren: herrar Magnusson i Kalmar, Hage, Petersson i Lerbäckaby*, Olovson i Västerås*, Aronson*, Björnberg, Gardell i Gans* och Skoglund*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Stockholm 1932. Kungl. Boktryckeriet P. A. Norstedt & Söner.